

יבמות נ

עניין: את מספר ימיך אמלא

מהרש"א ח"א

ה' נכחות נמשפט והאל הקדוש וגו' וק"ל: משה רבך אמר את מספר ימיך וגו'.
 תנאי היא ב' זכה מושל'ימין ב'. יש לדקדק דלמדין פ"ק דקדושין ב' ופ"ק דסוטה ס'
 ב' מאה ועשרים שנה אנכי היום שאין ת"ל היום אלא היום מלאו ימי ושנותי ללמדך שהקב"ה
 משלים שנותיהן של נדיקים מיום ליום כו' ולולי חטא מי מריצה היה צא לא"י והיה חי יותר
 מן"ך שנה שהם שני דורות שנגזרו לו וצשלמא לחכמים ניחא דאילו לאו חטא מי מריצה היה
 זוכה להוסיף לו אצל לרבי עקיבא דאין מוסיפין אפי" ע"י זכות מאי איכא למימר דליכא למימר
 דהיו מוסיפין לו שנים שנגזרו לשום אדם אחר כמ"ש התוס' מההיא דמגדלא נשיא דא"כ מאי
 אקשי ליה לר"ע מוהוספתי על ימיך ט"ז וגו' דהא איכא למימר נמי הכי אלא ע"כ דלית לן
 למימר הכי היכא דלא הוזכר כן בפירוט ונ"ל דההוא סוגיא דלא כר"ע וכתב התוס' וכה

סוטה יג:

דבי ר' ישמעאל^א לפום גמלא שיחנא: ^ב ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום^ג שאין ת"ל היום^ד היום מלאו ימי ושנותי ללמדך שהקב"ה משלים
 שנותיהם של נדיקים מיום ליום ומחדש לחדש דכתיב ^ה את מספר ימיך אמלא

תנחומא וישבו

לשון בני אדם (יפה תואר):
 למה הדבר דומה, למי שמבקש לגרש את
 אשתו. פשבקש לילך לביתו, פתב גט. נכנס לביתו
 והגט בידו, מבקש עלילה לתנו לה. אמר לה מזגי לי את הפוס שאשתה,
 מזגה לו. פיון שנטל הפוס מידה, אמר לה הרי זה גטך. אמרה לו מה פשעי,
 אמר לה צאי מביתי, שמזגת לי פוס פשור. אמרה לו פבר היית יודע שאני
 עתידה למזג לך פוס פשור יד, שכתבת הגט והבאתו בידך. אף כף אמר אדם
 לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם, עד שלא פראת עולמך קדם שני
 אלפים שנה, הייתה תורה אצלך אמון, שפך פתיב (משלי ח ל) ונהיה אצלו
 אמון ונהיה שעשועים יום יום ^(טו*), שני אלפים שנה. וכתיב ביה (במדבר יט יד)
 זאת התורה אדם פי ימות באהל. אלולי שהתקנת ד' אונאות. פי' ד' שטר מכירות:
 מות לבריות, היית כותב ביה כף, אלא פאת לתלות
 פי את העלילה. הוי נורא עליליה על בני אדם.

וכן אתה מוצא, שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה (דברים א לה) אם יראה איש
 באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וגו'. איש - זה משה,
 דכתיב (במדבר יב ג) והאיש משה ענו. איש המסים באנשים. וכן אתה אומר
 (שמואל א יז יב) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים. וכן הוא אומר (שמות ו א) עתה
 תראה אשר אעשה לפרעה, במלחמת פרעה אתה רואה, ואין אתה רואה במלחמת
 שלשים ואחד מלכים. וכיון שאמר להם (במדבר כ י) שמעו נא המרים, אמר לו
 הקדוש ברוך הוא (שם שם יב) לכן לא תביאו את הקהל הזה. הוי נורא עליליה.

